

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v poduk.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 3 gid., za pol leta 1 gid. 60 kr., za četrt leta 80 kr. — Naručnina se pošilja opravljalstvu v dijakem semenšču (Knabenseminar). — Deležniki tiskovnega društva dobivajo list brez posebne naročnine.

Ponamésne liste prodaja knjigar Novak na velikem trgu po 5 kr. — Rokopisi se ne vračajo, neplačani listi se ne sprejemajo. Za oznanila se plačuje od navadne vrstice, če se natisne enkrat 8 kr., dvakrat 12 kr., trikrat 16 kr.

Dobrotljivi naš cesar Franc Jožef I.

Slovenske pokrajine trpijo zadnji čas skoraj vsako leto po groznih uimih, silnih nalivih, strahovitih točah. Zaporedom smo javne milosti predmet. Bojimo se uže, da nam ne bi ta vir popolnem vsehnil, ker smo prepogosto iz njega zajemati prisiljeni. Tem bolj prosimo Boga, naj nam prizanaša, naj nam nebo nad nami usmiljenejše stori. Mile prošnje še niso bile uslišane vsem.

Kakor je lani toča neusmiljeno slov. bistrški, konjiški okraj, potem deloma celjski, šoštanjski in mariborski zadela, tako je letos dne 30. in 31. maja potolkla sloveče Slovenske gorice, najhuje pa ormožki in ljutomerski okraj. Tukaj so pridelki vničeni po njivah, vinogradih pa na drevju. Nekateremu vinogradu ni pustil led toliko zelenja, da bi z njim pintno kupico zateknil. Nesreča je toraj velika, škoda neznana, pomanjkanje in glad pa gotov. Če kde in kedaj, tako je tukaj treba pomagati. Toda o tem ni bilo do sedaj veliko čuti. Zavoljo prepogostih nesreč hočejo se ljudje nekako navoliti; nobeden se ne upa začeti.

Temu so konec storili predobrotljivi naš vladar, svitli cesar Franc Jožef. Čeravno so skoraj vsako leto mnogo porazdeliti dali med po uimih pri nas oškodovane, so vendar se nas še zopet spomnili.

Čeravno so lani poslali po toči onesrečenim veliki dar 8000 fl., usmilili so se vendar tudi letos svojih nesrečnih Slovencev. Došel je namreč iz Dunaja veseli glas, da so svitli cesar najhuje po toči oškodovanim v ljutomerskem in ormožkem okraju velikodušni dar 4000 goldinarjev doposlali ukazali.

Naš svitli cesar slovijo zaradi mnogih prelepih lastnostij. Vendar očetovska usmiljenost, velikodušna dobrotljivost jih odlikuje med vsemi vladarji celega sveta.

Noben cesar, noben kralj ne izda vsako leto med uboge, onesrečene ljudi toliko, kakor naš predobrotljivi cesar Franc Jožef. Ta lastnost je gotovo tudi uzrok, da ni nobeden cesar, nobeden

kralj, nobeden knez in vladar od svojih tako ljubljen in spoštovan, kakor naš svitli cesar. Ni dežele v cesarstvu, ni naroda in skoraj uže ni kraja, ki bi ne imel spomina cesarjeve dobrotljive roke.

Tudi Slovenci vseh pokrajin moremo temu pričati. Zato pa tudi branimo svojemu cesarju najiskrenejšo ljubezen, najgorkejšo hvaležnost in najprisrčnejšo vdanost, ter želimo, da nam Bog živi in ohrani dobrotljivega cesarja Franca Jožefa I.

Kaj hočejo Mihaličeve prošnje in kaj je z njimi storiti.

(Izvor. dopis iz Haloz)

V štev. 22. je „Slov. Gospodar“ prinesel dopis iz gornjeradgonskega okraja, v katerem se pravi: Vklub temu, da je po štiri, pet, šest let vsak dan šiba pela, korbač žvižgal in kečka se pipala, še se pri Negovi, Kapeli ali kder si bode na Slovenskem nikdor ni nemščine naučil in se nje ne bode, če pozneje ne gre v mestno šolo, ali nekaj časa kam na nemško služiti, kar še je najbolje pametno in tudi brez stroškov.

Pita se, kaj pa je vzrok, da ne šiba, ne korbač, pa ne kečkanje pri tem nič ne pomaga?

Odgovor. Najglavnejši vzrok je to, da se je delo na tako bedasti način opravljalo, da ga ni mogoče noreje si zmisлити. Če si močen kot Peter Klepec, ki je sedem novih podkov naenkrat v roki razdrobil, itak ne bodeš strahoval bika, ako ga primeš za rep, namesto za roge.

Ravno tako je s podučevanjem nemščine v šoli. Namesto da bi se bar štiri leta počakalo, dokler se niso deca v svojem ljubem domačem jeziku gladko brati, lepo pisati in dobro računati naučili, in še le potem, ko se njim je na tak način v prvih štirih letih pamet dovoljno razbistrila, tudi nemščina kot učebni predmet pridodala; mesto tako pametnega postopanja se nemški kvas že v drugem, na mestih pa celo v prvem šolskem letu postavlja, in zato od njega ni bilo bleba.